

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Sacra Veterum Temporum Uti Et Evangelica, Ac
Apostolica Historia**

Steinhart, Franz

Ingolstadii, 1734

VD18 90104692

De Oblationibus Lege præceptis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62332](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62332)

N. 29. à v. 1.
ad 7.

In Festo Tubarum vitulus: aries: agni septem in holocaustum: hircus pro peccato cum libamentis.

à v. 7. ad 15.

In Festo Expiationis vitulus: aries: agni septem in holocaustum: hircus pro peccato cum libationibus.

à v. 12.

In Festo Tabernaculorum primo die vituli tredecim: duo arietes: agni quatuordecim in holocaustum; hircus pro peccato; & ita etiam sequentibus diebus, nisi quòd die altero immolarentur vituli duodecim: tertio die undecim: & sic deinceps, donec die septimo ad vitulos septem esset deventum cum præscriptis libamentis.

De Oblationibus Lege præceptis.

PRÆTER Sacrificia cruenta imposuit DEUS Hebræis alias adhuc oblationes, scilicet Primitias, Decimas, & certam pecuniam.

Ex. 22. à v. 29.
N. c. 5. à v. 9. &
N. 18. à v. 8.

Primitiæ erant, quæ cuique primò ex animalibus, ex hominibus, aut ex semine terræ orta sunt. Has igitur Primitias suas quisque tenebatur deferre ad Sanctuarium, reddendas postea Sacerdotibus. Primogenita hominum & animalium immunorum erant redimenda, cætera in specie danda.

Ex. 22. à v. 29.
Lev. 27. à v. 30.
N. 18. à v. 31.

Decimæ de bobus, de ovibus, de captis, de frugibus terræ, de pomis arborum DEO priùs oblatae ad Levitas pertinebant; de quibus verò decimas & ipsi Sacerdotibus debebant.

Ex. 30. à v. 12.

Dimidium solum, in nostra moneta ferè 20. crucigeros, quivis, qui viginti annos habebat, in usus tabernaculi ac postea templi offerebat, quoties contigit populum capitatim censer.

Lev. 7. v. 16.
N. 18. v. 11.
Deut. 23.
à v. 21.

Hæc quidem erant præcepta; præter quæ Hebræi alias oblationes non parè fecerunt sponte vel etiam ex voto; quandoque res suas, non rarò etiam seipfos, uti Samson & Samuel, alique utriusque sexûs homines cultui divino vel in perpetuum vel ad tempus solum consecrârunt, seque ab aliis peculiari professione sanctimonie & Religionis separârunt. Unde & Nazaræi viri, & faminae Nazaræe vocabantur, erântque obligati ad quælibet etiam infima ministeria juxta placitum & imperium Sacerdotum vel Levitarum; & viri quidem cineres efferre, ligna convehere, fordes everrere, aquas comportare aliâque

quæ his similia præstare debebant: fœminæ verò nere, telas texere, Sacerdotales & Leviticas vestes conficere, lavare, reparare.

Uti Hebræi ad placandum DEum Sacrificia & dona obtulerunt, ita ad eum exorandum jejunârunt, fleverunt, saccum induerunt, cinere se consperferunt, humi se prostraverunt, atque varias humiliandi corporis rationes exquisiverunt. Præter jejunium in die expiationis, quod unicum præceptum erat, alia extra ordinem jejunia toti populo, quando pietas suasit, aut necessitas tulit, publicè indixerunt, idque vel per dies septem, vel tres, vel usque ad vesperam. Privatim pro sua quisque Religione illud sibi imperavit.

Cœterum etsi DEus eruenta Sacrificia grata habuerit, magis tamen æstimavit Sacrificium Justitiæ & Laudis. Sacrificium Laudis est pietas erga DEum: Sacrificium Justitiæ est charitas erga proximum. Hinc sæpius Hebræis per Prophetas indicavit, nolle se Holocausta & Sacrificia victimarum, sed potius desiderare Sacrificium Laudis & Justitiæ. *Psal. 49.* cum negasset se Sacrificia victimarum ab homine poscere, quod bobus non egeret, demum infert: Immola DEO Sacrificium Laudis, id est, lauda & dilige DEum. Apud *S. Marcum 12.* cum Scriba dixisset, diligere proximum tanquam seipsum majus est omnibus holocaustibus, & Sacrificiis, JESUS videns quod sapienter respondisset, dixit illi: *non es longe à Regno DEI.*

Sed & Justitiam seu charitatem jejuniò potiore habuit, ac magis cordis quàm corporis afflictionem, quod apud *Isaiam cap. 58.* prodidit: *nunquid, ait, tale est jejunium, quod elegi, per diem affligere animam suam, nunquid contorquere quasi circulum caput suum, & saccum ac cinerem sternere? nõne hoc est magis jejunium quod elegi? dissolve colligationes impietatis, solve fasticulos deprimentes, frange esurienti panem tuum, & egenos vagosque induc in domum tuam, cum videris nudum, operi eum.*

Hæc de ritibus Hebræorum; quos tamen omnes nec poterant nec tenebantur observare, donec terram promissam pacificè possiderent. Hinc ab egressu ex Ægypto semel tantum Pascha celebrârunt scilicet in deserto Sinai.

Neque DEUS ritus istos ac celebritates ita instituit, ut his

cum

2. Paral. 29.

à v. 3.

Jerem. 36.

v. 9.

Esdrae 1. c. 5.

v. 23.

Judith. 4. 2.

v. 8.

cum tempore alias addere non liceret, easque religiosè observare. Nam præter Festa Mosaica deinceps celebrarunt Festum Encaniorum, seu solennitatem anniversariam dedicationis templi, Festum Victoriæ, quam Esther adversus Aman, & Judith de Holoferne reportavit; habuerunt quoque in honore diem vigesimum quintum mensis Casleu, id est, Novembris, quo ignis coelestis, quem extinctum post Babylonicum exilium reppererunt, suscitatus est; aliæque plura Festa ejusmodi observarunt. Quod enim Moses *Deuteron. 4.* dixit: *Non addetis ad verbum, quod vobis loquor; accipiendum est de eo, quod repugnat iis, aut mutat ea, quæ ipse præscripsit.*

Josue, Dux.

Ab An. 2494.

Josue mittit, qui urbem Jericho explorant. *Jos. c. 2.*

Post triginta dierum luctum novus Imperator Josue duos mittit, qui transito in loco vadoso Jordane urbem Jericho terramque circumjectam explorent. Urbe dissimulanter obita proditi quidem sunt, operâ tamen Rahab meretricis servati; ista enim exploratores domo suâ mœnibus hærente receperat, ac promissâ prius ipsi ac familiæ indemnitate per funem de fenestra demiserat, ut ita post aliquot dies elusâ insequentium diligentia rursus in castra evaserint. Ab his edoctus de rerum statu Josue iter indicit. Ubi ad ripam Jordanis perventum est, omnes paratos esse jubet ad transeundum tempore atque ordine per Præcones indicto; facturum cras Dominum inter eos mirabilia.

Sicco pede Jordanem cum suis transit.

3. & 4.

Postero die Sacerdotes arcam portantes primi procedunt. Columna nubis quasi officio suo per desertum perfuncta tunc eos deseruerat. Primam aquam cum arca ingressi, veluti in mandatis habebant consistunt; cum ecce aquæ procul versus mare Galilææ intumescunt, & in montem secundum Alvei latitudinem porrectum assurgunt, reliquæ verò rapidè in mare mortuum decurrunt, donec omnino deficientes siccum transitum aliquot miliaribus latum præberent. Ergo Sacerdotes sicco in vestigio progrediuntur. In medio alvei rursus subsistunt; dum omnis populus non sine aliquo horrore festinans cum gregibus & impeoimentis oppositam ripam tenerent. Tunc & ipsi, cum in tanti prodigii monumentum positi quoque essent in medio flumi-